

[Miljøministeren]

vil sandsynligvis medføre en vis selvjustits inden for branchernes egne rækker, og det kan aldrig skade. Eller for at sige det mere folkeligt: Hvis man laver en sådan fælles løsning, som branchen selv kan organisere, kan de jo skille fårene fra bukkene og sørge for kun at give denne fælles sikkerhed til de gode virksomheder, hvorimod de dårligere virksomheder, som branchen jo kender bedre end nogen andre, så er overladt til selv at klare deres problemer gennem en bankgaranti eller anden individuel sikkerhedsstillelse.

Jens Jørgensen (KF):

Jeg vil gerne kvittere for svaret og sige tak.

Der kan være nuancer, ministeren og jeg ikke er enige i, men jeg er glad for den oplysning, at ministeren vil lægge vægt på, at i tilfælde af, at man skal finde forskellige former for forsikring, overlades det til de enkelte brancher.

Jeg vil stille et supplerende spørgsmål, som jeg håber formanden oplever som liggende inden for rammen alligevel, og det er: Hvordan stiller ministeren sig til en tanke om, at man for at forbedre miljøet ude i de enkelte firmaer i stedet arbejder med en bevidst præmiering af de firmaer, som forbedrer miljøet – det kunne ske på mange forskellige måder – i stedet for, at man forsøger at lave en eller anden form for forsikringsordning, som en gang imellem godt kan have et lille skær af straf?

Miljøministeren (Svend Auken):

Jeg synes, der ligger noget rigtigt i hr. Jens Jørgensens ræsonnement. Og det bør være, synes jeg, en vigtig ledetråd, at vi sørger for, at de virksomheder, som selv tager vare på miljøet og måske går foran i udviklingen, også bliver præmieret ifølge de regler, der er gældende på området.

På den anden side kommer man ikke uden om, at vi har haft en række ubehagelige tilfælde, hvor virksomheder har udfoldet deres virksomhed og indkasseret en række gebyrer og dermed indtægter, og som på det tidspunkt, hvor bearbejdelsen af affaldet skal ske, så er gået fallit – med det resultat, at skrottet, eller hvad det nu er, ligger tilbage for kommunerne eller amterne at rydde op efter dem. Det synes vi er en urimelig belastning af skatteyderne og samfundet i øvrigt. Og det er baggrunden for forslaget, som jo i øvrigt, tror jeg, vil samle

bred tilslutning her i Folketinget, når vi får lejlighed til at drøfte det nærmere igennem. Men ud fra et overordnet synspunkt er jeg ikke uenig i hr. Jens Jørgensens betragtninger.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Skriftligt besvarede spørgsmål:**Formanden:**

Fra de pågældende ministre er modtaget skriftlige svar på spørgsmål stillet af følgende medlemmer af Folketinget:

Brusgaard, Aage (FP): spm. nr. S 460 og 461
Christensen, Jan Køpke (FP): spm. nr. S 442-452 og 467-472

Frahm, Pernille (SF): spm. nr. S 465

Gyldenkilde, Lilli (SF): spm. nr. S 454, 455, 477 og 478

Højland, Niels (FP): spm. nr. S 426 og 457

Jacobsen, Hanne Thanning (SF): spm. nr. S 441

Jacobsen, Kirsten (FP): spm. nr. S 462, 481 og 492

Kirkegaard (KF): spm. nr. S 439

Kjærsgaard, Pia (FP): spm. nr. S 389 (suppl. besv.), 417, 463 og 464

Nødgaard, Poul (FP): spm. nr. S 474

Pedersen, Thor (V): spm. nr. S 438

Spm. nr. S 460

Til *skatteministeren* (12/1 94) af:

Aage Brusgaard (FP):

»Vil ministeren oplyse, om ministeren vil fritage personer, der gennem ansættelsesforholdet er tvunget til at køre i firmabil, for beskattningen af dette i henhold til den nye skatereform?«

Svar (20/1 94):

Skatteministeren (Stavad):

Det gode, det er at kunne bruge firmaets bil til privat brug, er også hidtil blevet beskattet. Det nye ved skatteomlægningen – på dette område – er dels, at det fremover er adgangen til at råde over en af firmaets biler til privat brug, der beskattes, dels at den skattemæssige værdiansættelse af dette gode er »skematiseret«.